

[Oluf Pedersen.]

nem smørrationeringen, gavner ikke det allerringeste i den alvorlige situation. Det blev jo også bekræftet af det på dette område særlig sagkyndige medlem, det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, som jo kan siges i højeste grad at repræsentere producenterne. Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup sagde, at rationeringen var tabgivende, han sagde, at det var farligt at se bort fra virkeligheden, han sagde, at smørrationeringen var unødvendig og skadelig, og han krævede, at den skulle ophæves omgående. Det var sagkundskaben. Hvad er det så, ministeren støtter sig på? Sagkundskaben går jo imod den højtærede minister.

Den dagsorden, som er foreslået af det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, kan vi med den af det ærede medlem givne motivering slutte os til, den er vi godt tilfreds med. Jeg er dog nødt til at tilføje, at det er lidt ejendommeligt, at det ærede medlem hr. Aksel Møller efter sammen med det ærede medlem hr. Hans Pinstrup at have foreslået en dagsorden, som der dog er lidt fornuft i, så kommer og siger: hu hej, jeg har været med til at foreslå denne dagsorden, men jeg strør sand på, jeg har slet ikke noget ansvar for den, for der står, at det overlades til regeringen, og så kan det jo ske ved den første den bedste lejlighed. Hvad er det dog for en forestilling af en konservativ ordfører!

Nå, jeg havde tænkt mig, da jeg havde hørt på det ærede medlem hr. Aksel Møller, at det kunne være, at man i stedet for „snarest muligt“ skulle indsætte „straks“. Men så blev jeg klar over, at det i virkeligheden ville betyde „snarest muligt“, altså det samme, og så opgav jeg det. „Snarest muligt“ vil i virkeligheden teknisk set betyde „straks“, og den fortolkning, det ærede medlem hr. Aksel Møller giver, er der ingen rimelig baggrund for.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) taler ligesom det ærede medlem hr. Aksel Møller om, at man har spildt deres kostbare tid. Det kan der vel ikke siges noget imod, hvis man ser sagen fra deres synspunkt, i hvert fald fra det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s; hvis han mener, det er skadeligt at afskaffe smørrationeringen, er det spild af tid at prøve at komme af med den. Men for os og for venstre og måske for de konservative — jeg ved ikke rigtig, hvor vi har dem —, der anser rationeringen for skadelig, er det nyttigt at forsøge at komme af med den, og det bliver allermest nyttigt, hvis det

virkelig skulle lykkes at komme af med rationeringen.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) talte meget om det ansvar, man havde, og den farlige situation, der var, o. s. v. Men hvad gør han så? Han siger, at der skal være valgfrihed mellem smør og margarine, skidt med om det koster 30 mill. kr., det gør ikke så meget. Hvad er det for en forestilling! Nej, hvis man mener, valgfrihed har sådanne konsekvenser, så skal man gå derimod og ikke komme med et mellemforslag, det hører ingen steder hjemme. Er det forsvarligt af de radikale at foreslå frit valg, når det efter deres mening koster så mange millioner? Nej, det er kun at prøve på at tuske sig igennem vanskelighederne, men det synes jeg ikke der er nogen grund til.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) spurgte, om retsforbundet ville være med til også at afskaffe margarinationeringen — og han kunne have tilføjet: også den øvrige fedtstofrationering. Det har jeg svaret på ved at give tilslutning til den af det ærede medlem hr. Pinstrup, vel også af det ærede medlem hr. Aksel Møller, foreslåede dagsorden. (Jørgen Jørgensen [Lejre]: Hvorfor står det ikke i jeres dagsorden?). (Johs. Christiansen: Havde I glemt det?). Det kom helt af sig selv, det var ganske overflødig. Jeg tror ikke, nogen regering ville afskaffe smørrationeringen, uden at margarinationeringen ville følge med. Man behøver ikke at stille overflødige ting op i en dagsorden.

Må jeg så sige et par ord om den af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) foreslåede dagsorden. Jeg indrømmer, at jeg har ikke ordlyden af den, men jeg forstod ham sådan, at han ønskede, at man for det første skulle gennemføre valgfrihed mellem smør og margarine, og derefter skulle tinget opfordre handelsministeren til at ophæve den øvrige rationering, såsnart det var forsvarligt. Må jeg spørge det ærede medlem: Hvem skal afgøre, hvornår det er forsvarligt? Er det os, der mener, at rationeringen er skadelig, og at det er forsvarligt straks at ophæve den, eller er det handelsministeren, som måske aldrig nogensinde vil finde på, at det skulle være forsvarligt? En dagsorden, der er så uklar, kan vi virkelig ikke stemme for.

Aksel Larsen: Jeg tror ikke, der ville ligge sådan et problem, som der altså nu ligger, hvis Danmark førte en anden udenrigshandelspolitik, end tilfældet er. Hvis Danmark ikke ganske bevidst efter be-